

**Brev till Selma Lagerlöf från Sophie
Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 76**

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Göteborg den 16 Februari 1898.

183

Allin denna veckor!

Jag är riktigt glad att åter få
undersöka minna bref till Salen. Jag tycker jag som att
veta dig i Stockholm denna gång. Du var ju, att
det var en riktig misserättning att inte ha fått dig.
Jag vet ju absolut inte om det är ett
gissat misstag, sannolikt att det är gott, som
vi märkat ut beppats. Allt som operan kommer
upp. Du det vikt att inte din. Det du jag
om i glad att du denna gång ej jagade mig om
När ifall du skulle vara eller i någon resten på
ejt ansvaret. Jag hade varit upade dig, som jag
skulle aldrig ha haft bejarta ditt, det dämpa att
jag var övertygad om att den det aflopp skulle
det ej stände dig och att din värdar, dängsom
att du är i mycket mera dämpa än tillfälligt
kunde jagna henne genom att förbjuda henne
någon af de personer, som kanske ej dämpa på
hennes men gjord av på din skuld. Det var

medelverdit kände att låta sig vara två Stockholms
och därjämte gör misstän om sig kammare, j' kunde
så enkelt väntat sig ofta och haf, som i den äng,
i stället af sky vägen var på denna sak - och
du visste att om j' i Stående fann - var det
j' älskade den - Skips, som ad det stund och
j' ten - alla på att om hafte i redligt i
Stockholms och misstän i mycket personlig väntighet
att om i ängarna veran. Läst sedan för j' se
om en stund, ty idag misstän j' väl på haf.
J' gick en långt uppgjuten vint ängin hos
på Herrich Uddens för att kinn, om han visste
enigst. Upp om lite myskita om j', men j'
vade att du intas skripit stam myst att på
Berg l'pant berättat allt, j' tycker det är bättre -
i stället af misstän några problemare myskita i -
gång. J' talade dock om att j' och ten de
det varit en miss, det ten de di intas på
Uddens helan, komes vägen på alla Uddens -
kunde telegraferat att det går bra, men att
publikum var lidigt till - Stockholms, Stockholms Uddens

och den och ännu ett exemplar af den och de andra.
 Alla väntar på en stor, och i hela operationen
 var det mest värdigt, och oöfverträffligt sådant,
 men om det vädja från prisdrumman till den
 hjälpen och vilja att de skulle utsträmma att de
 hade varit första gången. Högst aldrig som
 tåglan, men i och med det som jag tåglan, utsträmma
 Högst prisdrumman befogenhet och minsta bry
 mig för deras om, till det väntadheten inte
 kunde, att jag kan min egen mening om att
 de kunna misslyckas sig och därför skulle saken till
 annan form. Nästa - det är den Elfrida att
 tänka på och det kunde jag ha lyckats!

Högst god och minnans berättelse med inflytt
 om kan den jag besegrat mig, men ganska av
 när, stundtals oöfverträffligt, jag begynte inte att jag
 om skicka om jag givit. Skulle till mig med det
 på en i utsträmdhet och det andra
 - Högst värdigt om är förtig och Finsträ utsträ
 om inte är påbörjat skickas, om det om min
 tillbak. Det är jag till mig om det kan ut och
 jag till att om mest om jag om det, om om

Tredje afdelingen. Læs en del gæstgæver
af landet, og det driller - for det er det som
den som er læst rigtig vel og skikket på den
i to år den er rigtig! Den Christians luf har
en et ræson det, det er, og det er gæst
oppefter det den historisk, og fremt. Den
uzigket udfiler en den er rigt end på Gæst
och Constante dæmme. Den gæst at de er
ha. eller nogle alskende dæmme for sig,
det skule de den for sig. Det er det er
og omme en, når det er.

Jeg skal endy gå den landdrift for det uigebær
alst, den er den for Italien på den, den
tærligst den sig i færd en liden bok med hans
adresser. Den er vist, end sig er sig, det er
sig end lunge, den er det velkom flamm
och mig. Den liden sig mig den det, det er
- det er det er den. Den er den den
Bety og had hener skibe. Den sig er den
gæst den, den sig mange itrigas at på under
- af men den vil sig sig gæst den liden och mig
den sig sig sig den. Den er den [talende om
at den gæst] i gæst den den på sig, den er den

Tattest huf, det er rigtigst ruskigt.
Eller villet ha kærte dig. J. Skole bli
vi glad at veta dig herrens

Du er om hos Betty och Karl, det er dig
tillfugt som alltid! Du er om det mig. Du
ha alltid kært til at skrive, ha du om besvaret
dig - og det med gæren og du at jeg villet
alra detelje. Du er om ræskilt kærte. Du
er Upride: Du er villet vider, og om du
er om ha du vil sig ^{nærmere at} ~~vænne~~ at kærte
med det om det mig.